

Posolstvo Vianoc v zovretí politicky korektného náboženského pluralizmu

Mikuláš Hučko

3. januára 2022 ✚ Spoločnosť

Zdroj: christianitas.sk

Revolucionárov vždy dráždili Vianoce. Odmietali predstavu, že Boh prišiel na svet, že sa narodil z Panny a že Kristus vyrastal obklopený starostlivosťou Márie a Jozefa. To, že spomienka na túto udalosť a obraz Svätej rodiny tak hlboko prenikli do kultúry a zvykov celého kresťanského Západu – stačí si pripomenúť nespočetné jasličky, nádherné obrazy, krásne koledy, oratóriá a divadelné hry; to, že sa stal symbolom nádeje, nehy a lásky – v nich vždy vyvolávalo hnev a frustráciu. Bolo im jasné, že **kto chce náboženstvo vykoreniť zo života, musí odstrániť jeho znaky a zbaviť ho aury tepla a blízkosti, čo je práve posolstvo Vianoc.**

Ako prví úspešne zrušili Vianoce francúzski jakobíni v roku 1793. Zaviedli nový kalendár, nové svetské sviatky, zatvorili kostoly a povraždili tisíce kňazov. Na túto tradíciu nadviazali aj komunisti, ktorí sa snažili prepašovať do Vianoc sovietskeho deda Mráza, či liberáli svojím obéznym coca-colovým Santa Klausom. V rovnakom duchu Komunistická strana Číny (KSČ) v tomto roku varovala čínskych kresťanov, že oslavy Vianoc sú prísne zakázané. Európska komisia na takýto rázny krok ešte nemá guráž, ale snahu jej uprieť nemožno, a jej salámová protikresťanská a protivianočná ofenzíva trvá už najmenej dve desaťročia.

Európska komisia sa nevzdáva

Podľa *Usmernení pre inkluzívnu komunikáciu*, o ktorých sme už na portáli christianitas.sk informovali, sa treba všemožne vyhýbať pojmom odkazujúcim na kresťanské korene Európy. Podľa nich je dôležité „vyhnúť sa predpokladu, že všetci sú kresťania“, takže „nie všetci slávia Vianoce“. (...) „Musíme byť citliví na to, že **ľudia majú rôzne náboženské tradície.**“

Práca na internej príručke pre „inkluzívnu komunikáciu“, ako sa toto „dielo“ Európskej komisie nazýva, bola v dôsledku kritiky pozastavená a jej text sa pravdepodobne bude revidovať, ale tým sa však vojna EÚ proti Vianociam a kresťanským tradíciám určite nekončí.

Helena Dalliová, maltská komisárka pre rovnosť, mala s novými usmerneniami veľké plány. „Uplatňovanie rovnosti znamená, že všetky produkty vrátane komunikácie musia obsahovať rozmer rovnosti. Keďže sa snažíme vytvoriť „Úniu rovnosti“, som hrdá na to, že môžem spustiť iniciatívu Európskej komisie týkajúcu sa usmernení pre inkluzívnu komunikáciu,“ oznámila 26. novembra 2021.

Keď o dva dni na to body dokumentu nečakane zverejnil konzervatívny taliansky denník *Il Giornale*, novinári iba krútili hlavami: „Keby nám to povedali a my by sme si to neprečítali čierne na bielom v oficiálnom dokumente Európskej komisie, neverili by sme tomu, pretože obsah nových usmernení pre „inkluzívnu komunikáciu“ je neuveriteľný.“

Helena Dalliová

zdroj: flickr.com

Helena Dalliová a jej sympatie k islamistickým kruhom

Hoci Helena Dalliová má problém čo i len vysloviť slovo kresťanské „Vianoce“, priam sa rozplýva nadšením, keď na Twitteri európskym moslimom praje pokojné a duchovné prežívanie ramadánu.

Príznačné je, že 17. novembra 2021 (tzn. niekoľko dní pred oznámením o vydaní Usmernení) sa Helena Dalliová stretla so zástupcami FEMYSO, Fóra európskych moslimských mládežníckych a študentských organizácií, práve v rámci projektu „Únia rovnosti“. Cieľom stretnutia bolo prediskutovať „situáciu mladých moslimov v Európe a výzvy, ktoré prežívajú v dôsledku stereotypov, diskriminácie a pod. i otvorenej nenávisť“. Problémom je, že FEMYSO je prepojené s organizáciami Moslimské bratstvo a Hamas, ktoré sú obviňované z terorizmu, a dokonca aj politicky korektné francúzske orgány obviňujú túto organizáciu z islamského radikalizmu.

Protikresťanská a protivianočná ofenzíva Európskej komisie trvá už najmenej dve desaťročia. V roku 2007 pápež Benedikt XVI. ostro kritizoval Európsku úniu za to, že vo vyhláseniach pri príležitosti 50. výročia založenia Spoločenstva nespomína Boha a kresťanské korene Európy.

Keď v roku 2012 chcela Národná banka Slovenska – v súvislosti s blížiacim sa 1150. výročím príchodu svätých Cyrila a Metoda na Veľkú Moravu – raziť mince s nominálnou hodnotou 2 eurá so zobrazeniami slovanských vierozvestcov, Európska komisia protestovala. Presnejšie povedané, nakoniec súhlasila so samotnou myšlienkou, ale nariadila, aby sa z návrhu mince odstránili kríže a aureoly.

Dodajme, že v roku 2011 nikto v Bruseli nenamietal proti slovinskej eurominci, ktorá sa bez problémov dostala do obehu, hoci na nej bol zobrazený Franc Rozman (vojak Komunistického frontu za oslobodenie

slovinského ľudu) s veľkou červenou päťcípou sovietskou hviezdou.

Pokračovatelia Herodesa?

Boj proti kresťanským symbolom a Vianociam nie je len doménou Bruselu, ale aj západoeurópskych krajín, ktoré majú v EÚ najväčšie slovo. Príkladov by mohlo byť viac. V roku 2012 sa názov bruselského „Vianočného trhu“ zmenil na „Zimné radovánky“ a zároveň sa (napriek obrovským protestom) nahradil tradičný vianočný stromček škaredou avantgardnou oceľovou konštrukciou. V roku 2013 sa v berlínskej štvrti Kreuzberg, ktorá je známa veľkým počtom prisťahovalcov, zmenil názov vianočných trhov na „Winterfest“, aby sa neurazili moslimovia.

V Taliansku viedol tlak ľavicových učiteľov k tomu, že mnohé mestá (vrátane Trevisa, Cremony a Bolzana) zastavili prednes vianočných kolied v školách a nahradili ich „hymnami mieru a rovnosti“.

Vo Francúzsku vyvolali v posledných rokoch najväčšiu kontroverziu vianočné betlehemy, ktoré sa počas Vianoc umiestňujú na verejných miestach a budovách. V mnohých mestách pod tlakom „slobodomyselných“ organizácií súdy nariadili ich odstránenie, a to v bleskových procesoch, napríklad v roku 2018 dal súd v departemente Hérault mestu Beziers 48 hodín na odstránenie vianočného betlehemu z budovy radnice. Prečo? Podľa súdu kresťanské symboly porušujú princíp sekularizmu štátu. V tom istom roku v Marseille bol správny súd o niečo milosrdnejší a rozhodol, že zakázané sú len betlehemy požehnané katolíckymi kňazmi. Starosta Bordeaux za stranu zelených sa naopak snažil zdôvodniť zákaz vianočného stromčeka na námestí mesta... ekológiou. Je verejným tajomstvom, že cenzúra slávnostnej výzdoby nebola vo väčšine prípadov diktovaná záujmom o svetskú republiku ani o ekológiu, ale **strachom z „urážky“ moslimskej komunity**.

Problémom je náboženský pluralizmus?

Podľa talianskeho filozofa Stefana Fontanu je to práve náboženský pluralizmus, ktorý minimálne v dlhodobejšej perspektíve neumožňuje legitímne používanie slova Vianoce. Znie to síce ako paradox, ale **práve na náboženský pluralizmus sa odvolávajú autori uvedeného dokumentu**, keď z úcty k iným náboženstvám sa chcú vyhnúť tomuto slovu.

Stefano Fontana dodáva, že s týmto zdôvodnením sa kresťanská vízia Vianoc rozrieduje a prestáva byť posolstvom adresovaným všetkým ľuďom. Ak by však dôvodom prípustnosti jeho používania na verejnosti bola iba existencia náboženského pluralizmu, používanie tohto slova by už nebolo významné pre všetkých, ale iba pre veriacich kresťanov ako ich privátna záležitosť.

Ak by slovo Vianoce v skutočnosti označovalo jedinečnú a absolútnu pravdu, muselo by predstavovať nie kresťanskú verziu náboženského pluralizmu, ale skutočné ohlasovanie, ktoré by odsúvalo všetky ostatné náboženstvá na druhé miesto. To by samozrejme bolo v rozpore s náboženským pluralizmom a vyvolalo by to prudkú reakciu európskych inštitúcií.

Ak by sa napokon povedalo, že Vianoce vyjadrujú ľudské hodnoty pokoja, spravodlivosti a bratstva, ktoré sú prirodzene spoločné všetkým, degradovalo by ich to na všeobecný humanizmus a šlo by iba o novú formu naturalizmu, ktorý zatieňuje a zatemňuje nadprirodzenú stránku tejto najdôležitejšej dejinnej udalosti.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/posolstvo-vianoc-v-zovreti-politicky-korektneho-nabozenskeho-pluralizmu/>